

Chương 355: Thám Tử Lừng Danh Ellen

Artorius

(Số từ: 3165)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:18 PM 16/04/2023

Vào lúc đó, Ellen vừa trở lại Thủ đô Đế quốc sau khi kết thúc kỳ nghỉ ở quê hương Liza.

Cô tò mò về những bí mật của quê hương mình, nhưng cha mẹ cô cứ nói rằng chưa đến lúc để cô biết.

Tuy nhiên, Ellen, không giống như anh trai mình, cuối cùng lại sở hữu hai thánh tích.

—Áo choàng của Thần Mặt trời.

Lẽ ra cô ấy có thể quay lại sớm hơn một chút, nhưng sự chậm trễ của cô ấy là do làm quen với việc sử dụng áo choàng của Thần Mặt trời.

Trước hết, Ellen muốn cho Reinhardt xem Áo choàng của Thần Mặt trời. Cô đã có được một thánh tích khác để chuẩn bị cho trận chiến chống lại Ma Vương.

Cô vẫn chưa quyết định làm thế nào để giải thích những khía cạnh kỳ lạ của quê hương mình. Rất cuộc, cô phải giải thích điều gì đó mà chính cô cũng không biết.

Reinhardt sẽ không nói về những bí mật của riêng mình, vậy cô ấy có dễ dàng tiết lộ bí mật của mình không?

KHÔNG.

Thay vào đó, nếu cô ấy nói với anh ấy bí mật của mình, có lẽ anh ấy cũng sẽ cảm thấy có nghĩa vụ phải chia sẻ một chút bí mật của mình.

Ellen giữ hy vọng mơ hồ đó.

Thành thật mà nói, mọi thứ khác không quan trọng.

Cô ấy chỉ muốn gặp Reinhardt càng sớm càng tốt, vì đã vắng mặt quá lâu.

Anh ấy đã làm gì trong suốt thời gian này? Với bản tính siêng năng của mình, chắc hẳn anh ấy đã phải bận rộn luyện tập theo nhiều cách khác nhau.

Ellen háo hức được nhanh chóng trở về từ Liza.

Anh ta phải tập kiếm thuật khi cô vắng mặt, vì vậy anh ta phải luyện tập với người khác.

Chỉ có hai người xuất hiện trong tâm trí của Ellen là đối thủ thích hợp cho Reinhardt.

Saviolin Tana, giảng viên năm nhất.

Hoặc,

"....."

Olivia Lanze, sinh viên năm thứ năm.

Ý nghĩ rằng Reinhardt có thể đang tập luyện với một senpai khó tính khiến Ellen muốn quay lại

sớm hơn dù chỉ một ngày. Rốt cuộc, cô được biết đến với hành vi kỳ lạ của mình.

Ngay khi Ellen đi qua cổng dịch chuyển trước Temple, cô nhanh chóng bước vào lối vào Temple. Cô lo lắng nếu anh ấy sẽ mắng cô vì đến muộn.

Nhưng cô ấy đã không đi lâu như vậy.

Cảm thấy lo lắng vô căn cứ và mất kiên nhẫn trộn lẫn với nhau, Ellen bắt xe điện đến ký túc xá của Royal Class.

Tất nhiên, Reinhardt không tập luyện với Olivia.

"Reinhardt? ...Tôi đã không gặp cậu ấy kể từ ngày hôm qua."

Đó là câu trả lời của Cliffman cho câu hỏi của Ellen về nơi ở của Reinhardt.

***

Charlotte và Saviolin Tana, cùng với Reinhardt, đã đến Lâu đài Ma vương, và không có ai biết về nó ở bên ngoài.

Vì là thời gian nghỉ ngơi, Reinhardt cũng có thể đi đâu đó vui chơi, cũng có thể đi vắng vài ngày.

Vì vậy, anh ấy đã đi đâu?

Ellen không ngại đợi Reinhardt trở về trong ký túc xá.

Tuy nhiên, cô vẫn hơi bồn chồn. Cô ấy muốn nhanh chóng cho Reinhardt xem thánh tích mới và chia sẻ những câu chuyện với anh ấy.

Và ngoài ra.

Cô ấy mạnh mẽ, và cô ấy có niềm tin sẽ trở nên mạnh mẽ hơn nữa.

Reinhardt sẽ tức giận khi nghe điều đó, nhưng anh vẫn yếu hơn cô.

Cô ấy cũng có thể đưa cho anh ta Thánh tích nếu cô ấy muốn.

Cô sẽ cảm thấy thực sự có lỗi với cha mẹ mình, những người đã cho cô kho báu của làng, nhưng cô thà chết chứ không nhìn Reinhardt chết.

Chẳng phải sẽ tốt hơn cho Reinhardt khi có Áo choàng của Thần Mặt trời sao?

Ellen nghĩ như vậy với chính mình.

Cô có thể đưa nó cho anh nếu anh muốn.

Cô muốn gặp Reinhardt thật nhanh, dù chỉ để nhìn thấy biểu cảm của anh khi nghe một điều như vậy.

Reinhardt đã đi đâu?

Có vẻ như anh ấy đã không nói với bất cứ ai rằng mình sẽ đi đâu. Cô ấy muốn hỏi Harriet, nhưng Harriet đã rời khỏi ký túc xá, và có vẻ như cô ấy không đến Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật, vì Harriet đang nghiên cứu phép thuật tại cung điện trong những ngày này.

Cô không biết những loại nghiên cứu nào cần đến cung điện, nhưng Ellen biết rằng Harriet và Reinhardt không ở cùng nhau vào lúc này.

Vì vậy, bước tiếp theo.

*Cốc cốc

"Chuyện gì vậy, cô?"

—Ký túc xá năm thứ năm.

Olivia Lanze mở cửa trước tiếng gõ cửa của Ellen, và cô ấy nhìn chăm chăm vào Ellen với vẻ mặt lạnh lùng.

Bằng cách nào đó, Olivia có vẻ khác hơn trước khi cô ấy nhìn chăm chăm vào Ellen.

Thông thường, cô ấy là một người sẽ cười ngay cả khi mọi thứ thật khó chịu. Nhưng biểu hiện hiện tại của cô ấy không có một nụ cười nào và hoàn toàn lạnh lùng.

Cảm giác rằng Olivia Lanze đã thay đổi theo một cách nào đó so với trước đây chỉ là nhất thời.

"Cô có biết Reinhardt ở đâu không?"

Ellen không đặc biệt sợ Olivia, vì vậy cô ấy chỉ đơn giản nói ra mục đích của mình.

"...Không ở ký túc xá à?"

"Tôi nghe nói anh ấy đã ở đâu đó từ hôm qua. Tôi nghĩ có thể cô biết."

"Chắc, anh ấy đi chơi vui vẻ mà không nói lại cho tôi."

Olivia cau mày như thể cô ấy bị tổn thương rồi nhếch mép cười với Ellen.

"Ít nhất nó không cảm thấy quá khủng khiếp vì cô cũng không biết."

"..."

Cuối cùng, cô ấy chọn một cuộc chiến như thường lệ.

Olivia cũng không biết Reinhardt ở đâu.

Vào thời điểm đó, Ellen không còn việc gì với Olivia nữa.

"Không biết cũng không sao."

"Ừ, đi đi."

*Bang!

Ellen nhìn chăm chăm vào cánh cửa phòng Olivia đã đóng sầm lại.

"...?"

Người này.

Trước đây, cô ấy giống như một bông hồng ẩn chứa gai, nhưng bây giờ cô ấy cảm thấy giống một con nhím hơn.

Ellen không thể không cảm thấy rằng Olivia chắc chắn đã thay đổi so với trước đây.

Khi đi dọc hành lang ký túc xá năm thứ năm, Ellen nghĩ.

Harriet đang nghiên cứu phép thuật trong cung điện.

Olivia đang nấu nướng trong phòng của cô ấy.

Không ai trong ký túc xá biết Reinhardt đã đi đâu.

Vì vậy, chỉ còn một nơi để đi. Nếu anh ta không hoàn toàn rời khỏi Thủ đô Đế quốc để đến một nơi khác, thì chỉ có một nơi duy nhất đáng để Reinhardt đến.

—Băng Rotary.

Sẽ không sao nếu anh ấy không ở đó.

Đó sẽ là cơ hội để đấu với bà dì tóc trắng sau một thời gian dài.

Ellen, người vừa mới đến ký túc xá, đã rời đi một lần nữa.

***

Về cơ bản, Ellen ít quan tâm đến người khác.

Sau khi thân thiết với Reinhardt, cô ấy đã thay đổi một chút và cô ấy cố gắng quan tâm đến bạn bè của anh ấy.

Tuy nhiên, về cơ bản, Ellen thờ ơ và vô cảm trước những sự việc xảy ra xung quanh mình. Đó là lý do tại sao cô ấy chỉ chú ý đến một số môn học chọn lọc.

Kết quả là, Ellen không biết nhiều về băng Rotary, ngoại trừ việc đó là một nhóm được lãnh đạo bởi một người phụ nữ tóc trắng mạnh mẽ đáng ngờ.

Cô đã tò mò về những gì người phụ nữ tóc trắng đã làm, nhưng cô chưa bao giờ tìm hiểu sâu hơn về nó.

Cô ấy là một người phụ nữ sẽ tức giận nếu bạn gọi cô ấy là "Dì".

Đó là tất cả những gì Ellen biết.

Tuy nhiên, cô nghi ngờ rằng bí mật của Reinhardt có liên quan đến băng Rotary.

Băng Rotary được kết nối với Hội Đạo Tặc, và do đó, bí mật của Reinhardt có liên quan đến một tổ chức giống như tội phạm.

Ellen chỉ có một phỏng đoán sơ bộ về nó.

Người phụ nữ tóc trắng từng đánh Ellen mỗi lần cô ấy đến thăm, nhưng gần đây, cô ấy không có lý do gì để gặp cô ấy.

Ellen rời Temple và đến trụ sở mới của băng Rotary.

Kể từ khi Reinhardt mất tích, Ellen có một mối liên hệ kỳ lạ với băng Rotary.

Bây giờ cô ấy biết rằng tình hình của họ đã được cải thiện đáng kể kể từ khi họ bắt đầu mở các cửa hàng trên các nhà ga của Magic Train.

Tuy nhiên, điều gì ẩn giấu bên dưới bề mặt của băng Rotary?

Ellen nghĩ rằng bí mật của Reinhardt có liên quan đến một tổ chức tội phạm, và người phụ nữ tóc trắng mạnh mẽ đáng ngờ chắc hẳn là thủ lĩnh của nhóm nguy hiểm đó.

Vì quan niệm sai lầm đó, Ellen đã bỏ qua một sự thật rất đáng ngờ.

Thủ lĩnh rõ ràng là một tên tội phạm hung ác, nhưng cô ấy phải là một người quan trọng đối với Reinhardt, vì vậy Ellen quyết định không tò mò về cô ấy.

Đó là lý do tại sao Ellen không vượt qua ranh giới đó.

Cô đến trụ sở của băng Rotary.

"Ồ? Đó là bạn gái của Reinhardt."

"...?"

Những người sống tại trụ sở của băng đảng đã nhìn thấy Ellen một vài lần trước đây và nói như vậy khi họ nhìn thấy cô ấy.

Bạn gái.

Ellen không thể không nghiêng đầu trước những lời đó, nhưng cô ấy cúi đầu trước thành viên băng đảng đã nhận ra cô ấy.

Bạn gái.

Bạn gái.

Bạn gái.

Từ đó vang vọng trong đầu cô một cách kỳ lạ.

Sau đó, một thành viên băng đảng khác đứng bên cạnh người đã gọi Ellen là bạn gái của Reinhardt, vỗ vai họ.

“Này, anh nói gì vậy? Reinhardt chưa bao giờ nói bất cứ điều gì như thế.”

“Ôi trời, vậy Adriana có phải là bạn gái thực sự của anh ấy không?”

“Nếu anh ấy tin tưởng cô ấy nhiều như vậy... chẳng phải anh ấy đã nói rất nhiều rồi sao?”

—Adriana.

Khi cái tên đó được nhắc đến, Ellen càng nghiêng đầu hơn.

Tại sao các thành viên của băng Rotary lại biết về Adriana, một sinh viên năm hai đã rút khỏi Temple?

*Bang!

“Ế!”

Đột nhiên, cánh cửa bật mở, và một người lao ra ngoài.

Đó là người phụ nữ tóc trắng.

Như thể chạy trốn khỏi thứ gì đó, cô ấy lao ra ngoài trong hoảng loạn.

Tóc cô ấy đầy bột trắng từ bất cứ việc gì cô ấy đã làm.

-Sao chị chạy trốn?! Chị có nên rửa sạch hết bột không?

Một tiếng hét giận dữ phát ra từ bên trong.

“Chị không muốn! Tại sao chị phải gội đầu mỗi ngày?”

-Chuyện vớ vẩn gì vậy?! Ừ! Quay lại đây!

“Việc vệ sinh của chị không phải việc của em!”

Ngay lúc đó, người phụ nữ tóc trắng kêu lên kinh ngạc nhưng đột ngột dừng lại. Ánh mắt cô chạm mắt Ellen, người đang ngậy người nhìn cô trước trụ sở chính.

"Ờ... cô?"

Sau đó, ai đó lao ra khỏi trụ sở.

Vì lý do nào đó, chiếc váy đen cô mặc đã ướt sũng.

"...Uh... cô là ai?"

Đó là Adriana, cựu sinh viên năm hai của Temple.

***

Adriana đưa Loyar, người đã chạy ra ngoài với cái đầu chưa gội, và gội đầu lại.

Ellen đang ngồi lặng lẽ trong văn phòng của ông chủ trên tầng cao nhất của trụ sở băng Rotary.

Ellen không biết chi tiết, nhưng cô ấy biết rằng Adriana đã rút khỏi Temple.

Cô cũng biết rằng lý do Reinhardt biết cha mẹ của Harriet là vì anh ta đã đến thăm tu viện mà Adriana đã trở lại sau vấn đề rút lui của cô.

Đó là bởi vì cô ấy đã nghe từ Reinhardt vào đêm cuối cùng của lễ hội rằng tu viện ban đầu của Adriana nằm ở Công quốc Saint-Owan.

Và vào đêm đó.

Cô cũng đã nhìn thấy Olivia Lanze và Adriana trở về ký túc xá của Royal Class vào đêm khuya.

Cô không biết tình hình là gì và chuyện gì đã xảy ra sau đó.

Tuy nhiên, kể từ đó, có vẻ như Adriana đã ở lại trụ sở của băng Rotary thay vì trở lại tu viện.

Có vẻ như đó là một vấn đề mà Ellen không cần phải bận tâm, nhưng một cảm giác bất an kỳ lạ đang quẩn quại trong tim cô.

Trên hết, biểu cảm của Adriana sau khi gặp Ellen là bối rối không thể nhầm lẫn.

Nó khiến Ellen có cảm giác rằng có một bí mật bất thường nào đó.

Một lúc sau, Adriana, lúc này đang mặc một chiếc váy trắng sạch sẽ thay cho bộ quần áo ướt sũng, lên tầng cao nhất của trụ sở.

Không thấy người phụ nữ tóc trắng đâu cả, chỉ có một mình Adriana.

Adriana và Ellen không đặc biệt thân thiết. Tất nhiên, họ cũng không tệ như Olivia.

Một senpai thân thiết với Reinhardt.

Nay đã không còn ở Temple.

Đó không gì khác hơn là một mối quan hệ Senpai-Kouhai đơn giản.

"À... ừm... Ellen phải không? Cũng lâu rồi."

Adriana, cũng cảm thấy như vậy, ngồi xuống đối diện với Ellen với một nụ cười ngượng ngịu.

"Ừm, cũng lâu rồi."

Ellen không có quyền chất vấn cô ấy.

Tuy nhiên, Adriana đã đến gặp Ellen, người dường như đang đợi cô ấy như thể cô ấy phải đối mặt với cô ấy.

"Tôi không biết cô đã ở đây."

"À, ừm... nhiều hoàn cảnh đã đưa tôi đến đây. Bằng cách nào đó..."

Adriana nở một nụ cười khó xử.

Ellen chắc chắn rằng cô ấy là một kẻ nói dối tệ hại.

"Reinhardt không có ở đây, phải không?"

Ellen đưa ra lý do quan trọng nhất cho chuyến thăm của cô ấy trước tiên.

Đến bây giờ, cô không thể biết nó có thực sự quan trọng hay không.

"Không, cậu ta không đến đây. Có... chuyện gì không?"

Trước những lời lo lắng của Adriana, Ellen lắc đầu.

"Không, tôi chỉ ghé qua vì nghe nói anh ấy không có ở Temple. Tôi nghĩ anh ấy có thể ở đây. Không có vấn đề gì. Tuy nhiên, nếu có... thì đó là điều mà tôi không biết."

Không có lý do đặc biệt để nói với cô ấy.

Nhưng Reinhardt đã làm nhiều việc khác nhau ở những nơi mà cô ấy không biết. Rất có khả năng việc Adriana ở lại bằng Rotary là do hành động của Reinhardt.

Mặc dù vậy, Reinhardt không có nghĩa vụ phải nói cho cô ấy biết về hoàn cảnh cá nhân của Adriana.

Tuy nhiên.

Cảnh tượng Adriana và Olivia trở lại Temple vào đêm khuya.

Biểu cảm đông cứng của họ.

Phản ứng của Reinhardt như thể anh ta biết điều gì đó.

Nó có thể là gì?

Nó có thể là gì?

"Tôi có thể hỏi tại sao cô lại ở đây không?"

Trước câu hỏi của Ellen, Adriana bần chồn dùng đầu ngón tay nắm lấy gấu váy.

"Chà... tôi không thể ở lại tu viện mà tôi đang sống vì một số vấn đề ở đó. Vì vậy... tôi đã nhờ Olivia giúp đỡ lần trước. Và sau đó... Reinhardt nói rằng cậu ấy có thể tìm một nơi để tôi ở lại... Vì vậy, đó là cách tôi đến và ở đây... Yeah, đó là những gì đã xảy ra."

Một kẻ nói dối khủng khiếp.

Ellen lại nghĩ như vậy khi nhìn Adriana.

***

Reinhardt không ở băng Rotary.

Adriana đã nói dối cô ấy.

Ellen không ép Adriana thêm nữa, và không có lý do gì để làm thế. Trên hết, người phụ nữ tóc trắng xông vào với chiếc khăn tắm quanh cổ và kéo Adriana đi đâu đó, tuyên bố rằng cô ấy phải chơi với cô ấy.

Ellen trở lại ký túc xá của Royal Class.

Reinhardt đã rời khỏi ký túc xá một thời gian ngắn. Đó là một điều hợp lý để xảy ra trong kỳ nghỉ.

Tuy nhiên, Ellen có ý định tìm hiểu thêm về tình huống kỳ lạ này.

Không thể hỏi thêm bất cứ điều gì về Adriana vì quý cô tóc trắng.

Nhưng có thêm một người để hỏi.

*Cốc cốc

Ellen lại đến ký túc xá năm thứ năm và gõ cửa.

*Cạch

"...Tại sao, một lần nữa, chuyện gì vậy? Tôi đã nói với cô rằng mình không biết Reinhardt ở đâu."

Ngay khi nhìn thấy Ellen, Olivia đã cúi kính với cô ấy.

Ellen cân nhắc làm thế nào để bắt đầu cuộc trò chuyện.

"Lần trước cô đã ở cùng với Adriana, phải không?"

"...Cái gì?"

Biểu cảm của Olivia càng trở nên cứng rắn hơn khi cái tên được nhắc đến.

"Tôi có chuyện muốn bàn với cô ấy, cô có biết cô ấy ở đâu không?"

Olivia chăm chú nhìn Ellen.

"Là gì? Tôi có thể chuyển tin nhắn cho."

Có vẻ như cô ấy đang thận trọng hơn là khó chịu.

"Tôi muốn nói chuyện trực tiếp với cô ấy."

"..."

Olivia nhìn chằm chằm vào Ellen một lúc rồi đưa ra câu trả lời.

"Cô ấy đã trở lại tu viện."

Đây cũng là một lời nói dối.

Ellen xác nhận rằng cả Adriana và Olivia đều nói dối cô.

"Là vậy sao?"

"Đúng. Sẽ rất khó để tìm thấy cô ấy ngay cả khi tôi nói cho cô biết nó ở đâu. Nếu không có gì nghiêm trọng, tốt hơn hết là đừng lo lắng về điều đó..."

"Senpai đó, Adriana."

Ellen nghiêng đầu.

"Tôi vừa gặp cô ấy ở băng Rotary."

"...Cái gì?"

Trước nhận xét của Ellen, vẻ mặt của Olivia càng trở nên thù địch hơn.

“Senpai.”

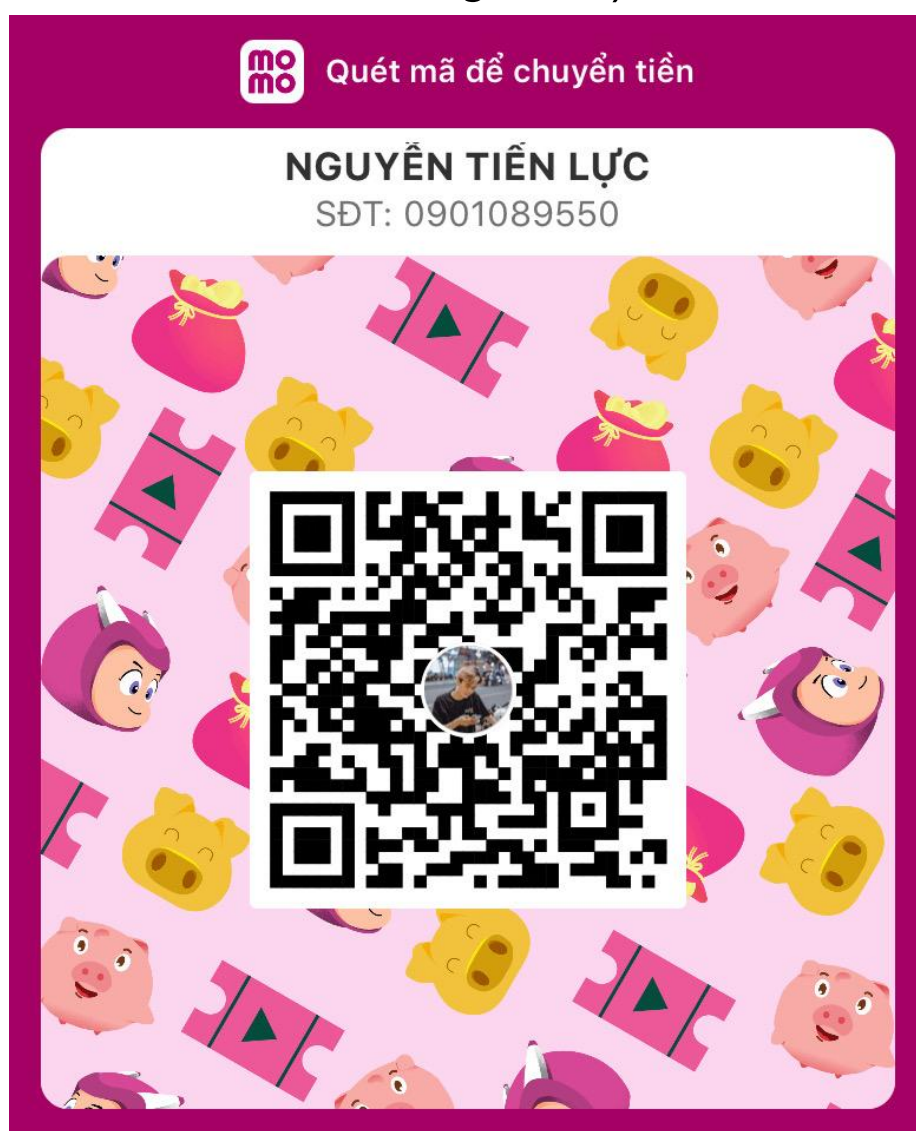
Ellen nhìn thẳng vào Olivia.

Cô ấy khiêu khích cô ấy nói dối, và sau đó vạch trần lời nói dối của cô ấy.

"Tại sao cô lại không đến tham gia cuộc thi Miss Temple?"

Ellen hỏi câu hỏi quan trọng nhất.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading